

[Stæhr Johansen.]

højeste grad trænges til en rationalisering på dette område.

Der kan være nogle spørgsmål om de enkelte løntrin, vi kan drøfte i udvalget, men selve forslaget kan vi tiltræde i princippet.

Jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning angående den arbejdskraft, man vil anvende som motorsagkyndige. Der står længere nede i bemærkningerne, at der i en årrække ikke er antaget motorsagkyndige, der ikke er ingeniøruddannede. Jeg vil gerne advare imod, at alle disse stillinger besættes med så højt kvalificeret arbejdskraft som civilingeniører og teknikumingeniører. Det er givet, at det må være ingeniører, der har hovedansvaret for de motorsagkyndige og har tilsynet med de forskellige vogn typer og i det hele taget har det tekniske ansvar for udviklingen herhjemme og fører kontrol med den. Men det arbejde, der foretages rundt omkring både med køreprøver og en række undersøgelser af færdselsuheld, er af en sådan karakter, at det efter min mening kan klares ved hjælp af politibetjente, således som det nu sker f. eks. her i København, hvor det er politibetjente, der i stort omfang foretager køreprøverne. Jeg mener, at civilingeniører er en alt for højt kvalificeret arbejdskraft at anvende til dette arbejde.

Jeg siger det ikke mindst, fordi der, hvad det høje ting ved, er mangel på velkvalificeret arbejdskraft, særlig ingeniører, både til det store erhvervsliv og i kommunerne og statstjenesten. Jeg mener, at man skal indskrænke anvendelsen af den overkvalificerede arbejdskraft så meget, som det er teknisk forsvarligt, således at den kan anvendes til mere nødvendige opgaver i samfundet.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede justitsminister, om udvalget af 7. december 1955 også beskæftiger sig med, om jeg så må sige, en rationalisering og centralisering af hele tilsynet med motorkøretøjer. Enhver ved, at blot det at få indregistreret et motorkøretøj betyder, at man skal køre fra Herodes til Pilatus for at få de forskellige attester, betale skat, få nummerplader og få syn på vognen. Det er efter min opfattelse tidsspilde og unødvendigt. Jeg mener, ordningen må kunne

centraliseres meget, og har da også bemærket, at justitsministeriet overvejer at gennemføre en ordning, hvorefter man ikke længere skal foretage syn på de fabriksnye vogne, et syn, som efter min opfattelse er så kortvarigt og så lidet indgående, at det ikke giver nogen garanti. Det vil også være ganske naturligt, hvis man gennemfører en typegodkendelse for den enkelte vogn. Vi ved, at disse vogne, der fremstilles på samlebånd, er nøjagtig ens, så man må, som man gør det inden for andre industrier, kunne afgive en typegodkendelse og derved undgå dette spild af arbejde og penge ved syn på vognene. Jeg vil henstille, at man tager dette spørgsmål op og får det nærmere belyst.

Spørgsmålet om løn og forholdet mellem civilingeniører, teknikumingeniører og andre, som man vil anvende som motorsagkyndige, mener jeg det vil være rigtigt at drøfte i det udvalg, jeg forventer vil blive nedsat.

Endelig vil jeg nævne det, jeg fremhævede i min indledning, nemlig spørgsmålet om en ændring i loven angående knallerter. Jeg mener, det er en stor svaghed i færdselsloven, at knallerter ikke skal nummereres, og jeg synes, at justitsministeren burde have benyttet denne lejlighed til at fremsætte forslag herom. Jeg mener ikke, at man skal ændre de retningslinjer for knallertkørsel, vi har vedtaget i tinget, men jeg synes, at det stigende antal knallertkørere, der bliver tiltalt for beruselse, og de mange færdselsuheld, der forårsages af knallerter, og som det ikke er muligt for politiet at opklare, fordi man ikke kan finde vedkommende, taler meget stærkt for at indføre nummerering, og jeg kan ikke dele de betænkeligheder af administrativ karakter, man nærer. Når man i andre lande kan have numre på almindelige cykler, hvis antal er væsentlig større, og er i stand til at gennemføre dette uden en væsentlig udvidelse af administrationen, mener jeg også, nummerering må kunne gennemføres her i landet for knallerters vedkommende. Jeg anerkender fuldt ud den højtærede justitsministers ængstelse for at udvide administrationen, men jeg tror, at hvis man virkelig vil rationalisere arbejdet på dette område, kan det gøres uden en væsentlig udvidelse af administrationen.